

Posudek školitelky
na disertační práci Mgr. Lenky Blahutové
„Aktuální právní otázky odpovědnosti dopravce
při námořní přepravě zboží“

Práce je zaměřena na základní otázky odpovědnosti dopravce při námořní přepravě zboží, a to ve srovnávacím pohledu. Autorka již v Úvodu práce poznamenává, že koncepcí odpovědnosti dopravce v námořní přepravě se v mnoha ohledech odlišuje od jiných dopravních oborů, což je dáno jak historickým vývojem, tak některými specifickými rysy námořní přepravy. Specifická je rovněž výchozí základna – pluralita právních pramenů, jimiž je námořní přeprava zboží regulována.

Práce je rozdělena do sedmi částí, nichž první je poměrně podrobným úvodem a poslední je rovněž poměrně podrobným závěrem, struktura práce je logická a přehledná.

Námořní přeprava nestojí příliš v popředí zájmu české právnícké literatury, ani právní praxe, což je dáno určitě tím, že jsme vnitrozemským státem, a hledisko dopravce, klíčové pro silné námořní státy, nás tedy příliš nezajímá. Pro uživatele námořní přepravy je však právní problematika v této oblasti dost důležitá, je potřebné ji zevrubně ovládat, pokud chceme kvalitně hájit ekonomické zájmy řady našich obchodníků, případně dalších českých subjektů, které dnes využívají zejména přístavu v Hamburku. Už jen z tohoto hlediska má předkládaná práce své nezastupitelné místo, zejména též proto, že je to práce průkopnická, která mimo jiné zpracovává zcela novou právní úpravu odpovědnosti dopravce, zakotvenou v tzv. Rotterdamských pravidlech z r. 2008. Tato mezinárodní úmluva sice dosud nebyla Českou republikou na rozdíl od některých jiných členských států EU podepsána, avšak z hlediska Evropské unie se zřejmě jeví jako perspektivní, a to jak ve vztazích mezi členskými státy EU, tak ve vztazích k zámoří, zejména k USA a k africkým státům, které tuto novou úpravu přivítaly.

Autorka přináší i další zajímavé pohledy, což je dáno částečnou přípravou disertace ve Francii a prací s francouzskou literaturou, jakož i komparací s francouzskou právní úpravou. Zejména oceňuji podrobné srovnání tří paralelně existujících právních instrumentů, tedy Haagských pravidel, Haagsko-Visbyských pravidel a Hamburských pravidel, k nimž nyní přistupují Rotterdamská pravidla.

Autorka dospívá k řadě vlastních názorů, sdílím její obavy, zda nová pravidla nepovedou k další roztržičnosti právní regulace tohoto významného dopravního oboru. Je nepochybné, že ještě nebylo řečeno poslední slovo, zejména při úpravě navazujících přeprav silniční a železniční, jejichž regulace je budována na nesrovnatelně striktnějších principech.

Práci hodnotím pozitivně a pokládám ji za způsobilou pro obhajobu a za základ, aby po úspěšné obhajobě mohl být doktorandce Mgr. Lence Blahutové udělen titul Ph.D.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 13.5.2010